

Contra el feixisme tots som uns

Amb motiu dels tràgics successos de Barcelona, que una gran part han estat impulsats pel vent dels facciosos, i altra part per les passions de bona fe dels militants de diverses ideologies socialitàries, empenes aquestes per haver abandonat i deixat el camp lliure als elements del carrer, sense preocupar-se'n aquells que ocupen alts llocs de responsabilitat acimats pels poble republicà, hem donat lloc a què les ràdios faccioses dels pobles dominats per aquests, i les d'Itàlia i Alemanya, aixequessin les campanes al voltant joiosament l'aixafament d'un separatisme, que no existia només que en la fantasia dels mateixos facciosos, del qual s'aprofiten per fer-lo servir d'excusa, i anunciessin al mateix temps l'extermini del marxisme, tantes vegades bescantat en les seves quotidianes emissions.

Avui per avui, els soldats catalans que formen l'Exèrcit Popular Regular lluiten coratjosament per la integritat i la independència d'Espanya, i van als fronts de diverses regions, moguts per un sol sentiment patriòtic. Ni un sol pensament per lluitar unes regions contra altres regions, que és el que voldrien els insurrectes. Ells prou somnien amb un alçament en aquest sentit, per aixafar-nos a tots plegats trobant l'Espanya ensangonada per una cruel i salvatge guerra provocada per militars i alimentada per les potències regressives, amb governs dictatorials.

Catalunya, per a salvar-se, sols ha de foragitar els seus enemics de dintre; mai cercant la unitat o la protecció de potències estrangeres. Gràcies a la propaganda federal de prop d'un segle, és indubtable que Espanya està accentuant el principi autònom; prova plena en tenim ací mateix, a Catalunya, a Euzkadi, a Aragó i a València, que es prepara per al seu estatut, que té ja presentat.

L'hora de combatre és aquesta i contra els invasors estrangers, i tot el més a l'ombra de la bandera federal, que donarà realitat a la varietat d'institucions i de lleis i un alt sentit d'unitat a la Patria, no limitada, però concretada avui a Espanya.

Si els facciosos triomfessin, — cosa impossible, — a més de cometre arreu de Catalunya i d'Espanya — repetint-los — els actes de crueltat que han comès inhumanament i sanguinària als llocs on han entrat per la força, ens sotmetrien a un règim perenne de terror, d'odi i de violència. Sortosament, tots estem units per a impedir-ho; en aquest sentit, els espanyols no estem dividits en bàndols. Davant la guerra, tots som uns. Això que prediquen des de fora d'abolir totes les lleis liberals, socialistes i democràtiques, i de matar el separatisme que sols ha estat un fantasma per obrar contra Catalunya durant el règim envilit de la monarquia, no ho podran obtenir mai. I jamai els seus exèrcits assoliran la victòria contra un poble aixecat en armes per defensar la seva personalitat i la seva independència.

L'experiència dels fets

Els pocs dies transcorreguts des de la gloriosa data del 1.er de maig, de bella recordança pels anhels emancipadors de la classe treballadora mundial, ens han dut a Catalunya la doler de quatre hores de tràgica angoixa produïdes amb el vessament de sang proletària, autènticament obrera i noament antifeixista. I s'ha vessat, no en lluita contra l'enemic comú, ni tan sols per assolir unes avantatges encarnades de cara a la guerra que sostenim contra el feixisme; dissortadament, la sang que ha regat els carrers de Barcelona ha estat tota d'obres, de treballadors, que en un moment de passió han oblidat l'ideal comú que els unita des del 19 de juliol, per a deixar pas als prejudicis ideològics i partidistes.

El que s'hagi arribat a un extrem tan llastimós ho ha motivat, indiscutiblement, la manca de bona fe en els procediments que s'han emprat per aconseguir la unitat de la classe treballadora. Així s'ha donat el cas, de que mentre en les reunions dels representants de partits polítics i organitzacions obreres es prenen acords d'acció conjunta, que sols en comptades ocasions es portaven a la pràctica, des dels periòdics s'anaven portant campanyes de descrèdit, atiant un sec-

tor contra l'altre, amb la qual cosa es faltava obertament als desigs d'unitat sincera. Ha estat aquest un joc de fatals conseqüències, ja que ha eliminat inútilment i sense cap profit unes vides que, si de per si mateixes eren precioses, ho resultaven més encara per a la bona marxa de la producció i del normal desenvolupament econòmic, que la revolució ens ha portat a les nostres mans.

Si, que tothom es posi les mans al pit i convingui en aquesta raó: la deslleialtat mútua de procediments ha motivat el que la unitat tantes vegades bescantada no arribés mai a bon terme. Cap partit, ni cap organització vol ara fer-se responsable dels tràgics fets ocorreguts; millor dit, encara es passen el temps en acusacions incitadores, sense voler reconèixer precisament que, qui més qui menys, tots tenen la seva part de culpa per no haver sabut o volgut adonar-se a temps de la realitat i de la responsabilitat en què els alts i baixos de la guerra contra el feixisme invasor ens posava al damunt. Quan més necessària es feia una unitat eficient, més creixien les campanyes d'animadversió i de descrèdit, i fatalment, el camí emprat havia de dur per viaranyos com els que s'han succeït. Els sectors

Prou lluites, prou encevement i més comprensió

Es massa forta la tragèdia que estem vivint, massa punyent i dolorosa, perquè el nostre cor no se'n encongeixi, lacerat per la vergonya que comporta una lluita tan desplaçada de la realitat del moment nacional i internacional que vivim.

Barcelona, la ciutat lluitadora i màrtir, ha vist indignada enrogir els seus carrers de sang vessada entre germans obrers, pel sol delictu de dissentir del camí que havia de seguir la revolució, com si de sang no n'haguéssim de vessar diàriament lluitant a les terres d'Espanya, per deturar el pas al feixisme internacional.

Tot just transcorreguts uns mesos del 19 de juliol, d'aquella data gloriosa per a tots, — perquè a tots ens uní contra l'enemic comú l'aglutinant de vencer el feixisme, — i ja les discòrdies han obert escotelles a l'edifici de franca germanor i solidaritat que havíem bastit. En aquella data històrica hi érem tots els antifeixistes, tots desitjàvem vencer encara que fos morint; els que no estaven al nostre costat, eren els corbs que apareixen a totes les revolucions, i que són els que dia darrera dia, han portat en el clos de les organitzacions sindicals i en els partits antifeixistes, l'obra de discòrdia que ha provocat la tragèdia que si ens avergonyeix, encara més ens entristeix.

Cal veure com es freguen les mans de joia i com dissimulen les seves rialletes de satisfacció. Uns i altres ja pensen en desfer-se de determinats carnets, perquè per a ells l'interès màxim, està en prendre posicions. Davant de tanta vergonya, inconsciència i ignomínia, cal que els vertaders obrers i els vertaders antifeixistes formem el quadre, contra l'enemic que ens obliga a fer la guerra i contra l'enemic filtrat a les nostres organitzacions, vestit avui de pell de xai per amagar els desigs que té de fer de llop.

Es diu que aquesta tragèdia és con-

dividida, s'han enfrontat, i s'ha arribat a considerar enemic al company que fins fa poc convivia amb el mateix desig i amb igual d'èxit de guanyar la guerra i la revolució.

Si això era el que hom pretenia, cal convenir en què s'ha aconseguit plenament, i amb un balanç tràgicament dolorós. Que es reflexioni, però, sobre aquest desgraciat balanç els beneficis que s'hagin pogut obtenir, i es vingui a la conclusió de què la sang vessada no esdevé res més que una pèrdua que repercuteix en detriment de la moral dels nostres combatents als fronts de lluita, en descrèdit de Catalunya i en evident perjudici de nosaltres mateixos, a part de posar en perill les llibertats per les quals el poble lluita i sofreix.

Si se sap treure l'experiència dels fets, convenint en la necessitat d'abandonar sistemàticament les campanyes de descrèdit que s'han vingut fent des dels periòdics, i es va a la veritable unió de la classe obrera, sense enganyos ni mixtificacions, i amb el ferm desig d'aixafar totalment el feixisme, serem a temps per assolir els nostres propòsits. Del contrari, si continua imperant la lluita fratricida, desobeint els més elementals deures de comprensió i humanitat, i oblidem l'obligació que la reraguarda té de subvenir les necessitats més preemp-tòries dels fronts de lluita, és segur que la guerra, la revolució, la pau, el benestar de les nostres famílies, es perdin llastimosament. I si hem d'arribar a aquest final, després de tantes vides sacrificades, realment no valia la pena començar.

ERNEST DISPES

seqüència d'uns elements provocadors. Completament d'acord. Però els provocadors cal cercar-los a les nostres rengleres. Calia veure'ls des del començament de la seva tasca. Els uns fent demagogia cada minut i els altres frenant la verdadera revolució, i els que empenyen per un cantó i els que frenaven per l'altra banda, eren els corbs, mantes vegades ells directament i altres, indirectament.

Prou baralles, doncs, entre la gent antifeixista, prou enrenou pel que ha d'ésser la revolució, que callin les armes, i que la porta de la comprensió s'obri de bat a bat. La guerra l'hem de guanyar tots, la revolució ha d'ésser també la de tots els sectors antifeixistes.

I és per això que avui escric precipitadament aquestes ratlles per a demanar serenitat, seny i comprensió, fent el miracle entre tots de retrobar-nos. Si no ha estat possible fins ara a tots els sectors antifeixistes parlar del que ha d'ésser la revolució, fem-ho serenament, amb vertader esperit de

sacrifici i comprensió. Que la veu dels vertaders obrers i republicans parlin i estic segur que brollarà espontània la coincidència per a bastir el futur Estat Federal d'Espanya, sense deixar enrera totes aquelles possibilitats econòmiques que ens facin dignes de la República de treballadors que exigeix la nova economia a endegar i la verdadera justícia social.

Per arribar a aquest estat de comprensió, cal pensar que cap partit pot implantar el seu programa, però que pensin també molts que el 19 de juliol és una fita clavada al cor del poble, i que aquest no consentirà retornar a què la República sia compresa com abans, i que el nou ordre social, ha de representar la caiguda de l'economia capitalista per a implantar l'economia representativa del vertader treballador.

Obrers, republicans, antifeixistes tots: estudiem les nostres problemes, dirimim les nostres discòrdies amb seny i serenitat. Si així ho fem serà fàcil arribar a un acord profitós, per a bastir el futur Estat polític i el futur Estat Social.

Prou lluites, prou encevement i més comprensió.

PERE PURCALLAS

El projecte d'escola de formació espiritual

Es ben encoratjadora — sobretot en aquests moments d'inevitable depressió espiritual, en què els companys de treball, que haurien de donar-se l'abraçada de germanor, es maten els uns als altres, mentre l'enemic comú sotja amatent l'oportunitat d'enfonçar el seu glavi en el cor adolorit de Catalunya — la lectura del projecte d'Escola de Formació Professional formulat pel Conseller Municipal de Cultura, nostre car amic ciutadà Dalmau Casademont. Aquest Projecte, redactat amb ple coneixement de les necessitats de la nostra ciutat i comarques, en l'ordre professional, mereix, no sols l'elogi, sinó l'estudi i la col·laboració de tots els qui estimem Girona i volem el seu progrés veritable.

En línies generals, avui ens limitarem a assenyalar que la projectada Escola constarà de quatre seccions, o sia Comerç, Oficis, Arts i Educació domèstica, i que, als estudis peculiars de cadascuna d'elles, caldrà afegir els d'una formació humanística, puix que, com encertadament remarca la Conselleria, "no cal oblidar que tot professional és també un ciutadà, al qual s'ha de capacitar per al correcte ús dels seus drets i acompliment dels deures corresponents, i que tota capacitació professional queda restringida quan no es té una visió del complexa que és la vida."

El Projecte està bé, tant en la idea fonamental que l'inspira com en els seus detalls. Ara el que cal — i tots hi hem de contribuir — és que es realitzi aviat, si no pot ésser en tot, almenys parcialment. És un deure de fer-ho i n'han de fer qüestió d'honor l'Ajuntament i la Ciutat que ha de resultar-ne beneficiada.

Per la nostra part, després de la lectura d'aquest Projecte, nosaltres albirem les millors perspectives per a la nostra Girona. Veiem ja la nova Escola funcionar, com un rusc de treball, en la pau i en l'harmonia social i ciutadana de dies propers. Veiem amb joia una Girona dignificada i redimida pel treball intel·ligent, entusiasta i acurat de tots els seus fills, inspirats pels més nobles estímuls de perfeccionament, jamai per les baixes passions i els odis personals i partidistes que enfonsen els pobles i destrueixen la civilització. Veiem una Ciutat on tots els homes seran respectats i s'estimaran els uns als altres i en la qual no hi haurà altres armes que les eines del treball creador que tot ho dignifica i embelleix i que, molt més que les lluites guerreres, polítiques o socials, fa grans i immortals els pobles, com n'és exemple la mateixa Girona, més admirable, certament, per les obres d'art que ens ha deixat a través dels segles, que no pas per les seves gestes que han omplert fins ara gairebé exclusivament les pàgines de la Història...

La gran bestia se acerca

La Gran Bestia se acerca. El monstruo horrible que se alimenta de sangre humana, que vive de la maldad más perversa y del crimen más abominable, preparase de nuevo a posesionarse de la tierra para devastarla. Las convulsiones del mundo actual, caótico y violento, sus odios y rivalidades rodando de un extremo a otro del planeta, vienen aprestándole el camino. Y los hombres, eternos aprendices de la vida, dejarán una vez más que la Gran Bestia los triture y les ahogue en ponzoña, lodo y sangre.

Los cielos se anubarran, ceñudos. La atmósfera se carga de seña, tornándose por momentos irrespirable. Un sordo retronar, anuncia la tempestad deshecha que se avecina. Los hombres, títeres trágicos de sus propias pasiones, se disponen con inconsciencia terrible a exterminarse mutuamente, olvidando aquel santo precepto de significación fraterna: "No matarás". La humanidad, angustiada, ve aproximarse con paso siniestro la hora del sacrificio espantoso. Vientos de furia homicida sacuden la mente y el espíritu humanos, extraviándolos, encogeciéndolos y empujándolos hacia el abismo de fuego que ha de devorarlos. Las voces que claman por la paz y la fraternidad, son vilipendiadas y asfixiadas por el huracán de barbarie que se cierne sobre el mundo. Un ansia fatal de destrucción enloquece a ciertos megalomaníacos, quienes en nombre de supuestos ideales pervierten a sus pueblos, rebajándolos de categoría moral, en tanto trabajan febrilmente para que la Gran Bestia pueda accionar.

La tierra está triste y cansada. Triste y cansada de ver cómo los hombres se despedazan periódicamente entre sí. Triste y cansada de sentir en su cuerpo ese juego trágico que constituye la vida de los seres humanos. Antagonismos constantes, odios seculares, lucha de clases, pugna de apetitos, choque de ambiciones, imperialismos que encierran un egoísmo tan brutal cuanto repugnante, materializados cínicamente por rapiñas que son un vergonzoso agravio a la razón y al derecho. La fuerza bruta, la prepotencia engreída, imponiéndose contra las reglas más elementales de justicia. El ofensor, por fuerte, aplastando siempre al débil; el soberbio, por fuerte, atropellando al humilde; el interés, por fuerte, esclavizándolos... Verdaderamente, el sol se levanta cada día para contemplar tremendas injusticias.

Y el tiempo funde los días: Pasan los años, pasan los siglos, y la humanidad no se corrige. En el fondo de ella subsiste un virus maligno que la incita al mal. Ha progresado materialmente, más que espiritualmente. La experiencia adquirida, aunque dura y dolorosa, de nada le sirve. De nada.

Hace apenas veinte años que el mundo asistió a la formidable conflagración europea. Aquel chocar tremebundo de armas y masas de hombres, estremeció a la humanidad, horrorizándola. Durante cuatro largos, cuatro inacabables años, los hombres se destruyeron como fieras. Peor que fieras, mucho peor. La bárbara carnicería perpetrada, sembró cadáveres al voleo. Los campos de batalla, quedaron ahitos con tanta sangre como se vertió en ellos. Cuando cesó la salvaje matanza y enmudecieron los cañones, creyóse de buena fe y díjose hasta la saciedad en todos los tonos, que el luctuoso ejemplo de consecuencias espeluznantes, serviría al menos para que el género humano odiase la guerra. Así decía entonces.

A veinte años de aquel cataclismo, se prepara uno de mayores proporcio-

nes. Los estados de más poderío militar, vienen disponiéndolo fríamente, cuidadosamente. Porque todo eso tan decorativo de los tratados, pactos y conferencias de paz, es pura camandulería, conjunto de timos a la opinión pública, comedias detestables que a no tener un desenlace tan profundamente dramático, desternillarían de risa.

Se prepara de nuevo la guerra. Volverán a rugir los cañones vomitando fuego, a explotar crujientes y fatídicas las bombas y granadas, a crepitar — castañeteo de hierro mortal — las ametralladoras, a esparcir la muerte por doquier — neblina horrenda salida del infierno — la infamia de los gases venenosos. Rasgarán el azul del cielo los aviones, delectando sus cargas mortíferas sobre poblaciones indefensas y aterrorizadas; acecharán bajo las aguas oceánicas los submarinos, prestos al asesinato canallesco. Cundirá la destrucción por la tierra, por el aire y por el mar. Pueblos y ciudades se desmoronarán de golpe, bajo la lluvia candente de la metralla igual que castillos de naipes, y de sus ruinas humeantes se alzarán por los espacios, nauseabundo, un vaho empíreumático. Y los hombres morirán sin saber por qué, y las mujeres — madres, esposas, hijas, hermanas, — llorarán la locura incurable, y los huérfanos pedirán en vano por sus padres y la desolación y el luto invadirán la superficie terrestre...

Mientras tanto, entre las lujosas paredes de gabinetes cómodos y seguros, unos hombres muy graves, muy solemnes, discutirán leyes, fijarán fronteras, negociarán condiciones, planearán tratados, configurarán de nuevo los límites de pueblos paupérrimos y exhaustos, lo mismo si son vencidos que si son vencedores. Tanto monta. Y cuando la tierra sufriente esté roja, empapada de tanta sangre, y el cielo esté negro, empapado de tanta iniquidad, volverán a oírse protestas de paz, de amor, de sentimientos fraternales. Los muertos, al hoyo. A pudrirse materialmente. Los vivos, a pudrirse también. Pero éstos, de asco ante tamaña inmoralidad.

Luego, con énfasis, con prosopopeya, con petulancia de monicacos, se hablará de progreso y de civilización, sin perjuicio, claro está, de ir preparando en la sombra la guerra siguiente.

DOMINGO BRUNET

Malas digestiones
dolor de estómago, acedías y vómitos, flatulencias, diarreas en niños y adultos, que, a veces, alternan con estreñimiento, inapetencia y demás enfermedades del estómago e intestinos, se curan con el

ELIXIR ESTOMACAL SAIZ DE CARLOS
(STOMALIX)

Venta: Principales farmacias del mundo.

Situar la moneda als Bancs, és assegurar la seva estabilitat.

INFORMACIO

BARCELONA

IMPRESSIO DE LA JORNADA D'AHIR

Malgrat la confiança i l'optimisme de primera hora, prop de les deu s'oïren en el centre de la ciutat alguns dispar. Una hora després les descàrregues aixordaven l'espai amb la mateixa intensitat que en dies anteriors, oint-se així mateix l'explosió de bombes de mà. Aquest foc semblava localitzat a la Plaça de la Universitat i a la barriada de Sants.

Si bé amb alternatives, durant la jornada ocorregué el mateix: unes vegades era un simple paqueig, i altres, modrades descàrregues de fuselleria i bombes.

Fins a primeres hores de la nit no cessà d'una manera absoluta el foc. No obstant, hem de fer constar que la normalització de la vida ciutadana s'imposà en molts aspectes. Foren majors que en els dies anteriors les zones de la ciutat no castigades pel tiroteig. En aquests sectors, la vida urbana es desenvolupà pacíficament. Inclòs per les Rambles, Plaça de Catalunya, Passeig de Pi i Margall i altres vies cèntriques, es circulà durant tot el dia perfectament. Si la pau fou perturbada, ho fou en reduïts llocs, amb relació als dies anteriors, i perfectament localitzats.

Les condicions en què transcorregué la jornada d'ahir ens permeten precisament ésser més precisos que en els dies anteriors en ressenyar els fets.

Els tiroteigs decreixeren a la calçada de la tarda, essent quasi nuls a la posta del sol.

La característica de les primeres hores de la nit fou el nerviosisme que sembla s'infiltrà en determinats sectors que han intervingut en els fets d'aquests dies. Això feu que circulesin innombrables rumors per la ciutat tots ells desmentits per la realitat, doncs la normalitat tornà a aparèixer com una cosa ja segura.

LES POSICIONS DELS CONTENEDENTS

Arran dels fets ocorreguts, podem dir que a primeres hores del matí d'ahir, forces d'Ordre Públic que prestaven servei als voltants de la Conselleria de Seguretat Interior, iniciaren una ofensiva contra els elements que s'ha vien parapetats en les estacions de França i del Nord i en el mercat del Born. Es produí una lluita que durà varies hores, donant per resultat que les forces atacants es filtraren per la barriada del Born, prenguent posicions, des de les quals tingueren que repel·lir repetides contraofensives dels que els oposaven resistència.

De la lluita entaulada, segons notícies resultaren deu morts i uns trenta ferits.

Igual actuació s'observà per part de les forces d'Ordre públic en altres llocs de la ciutat. La lluita, en ocasions, fou violenta i sempre caracteritzada pels esforços de dita força per aconseguir posicions, i per part dels que s'hi oposaven, mantenir-se en les seves.

La força pública continuà mestressa de la situació en els voltants dels centres oficials i delegacions de districte, on repel·liren els atacs de que foren objecte.

Els voltants del Palau de la Generalitat i Ajuntament estaven guardats per forces de Seguretat i Assalt, Moços d'Esquadra i militants de diferents organitzacions. En el transcurs del dia d'ahir s'intensificaren els treballs de fortificació dels parapets construïts per a la defensa de tot el conjunt del barri més antic de la ciutat. A aquesta defensa contribuïren així mateix les barricades construïdes i ahir reforçades als voltants de la Comissaria General d'Ordre Públic.

A les barriades extremes, principalment, les defenses i el manteniment de l'ordre estigueren a càrrec dels elements, quasi en sa majoria de la C. N. T. i Joventuts Libertàries.

Un extens sector de la ciutat, principalment el Passeig de Pi i Margall, bona part de la Plaça de Catalunya i carrers llinants, seguien vigilats

i controlats pels militants del partit Socialista i U. G. T. Així mateix, en determinats sectors de la ciutat estaven presents els elements pertanyents a l'Esquerra, Estat Català, Partit Federal Ibèric i altres.

Igual que en altres sectors de la ciutat, la custòdia de les Rambles permanesqué repartida entre C. N. T. P. O. U. M. i Joventuts Socialistes Unificades.

En els llocs que acabem de citar es produïren en el transcurs del dia alguns tiroteigs, resultant d'ells algunes víctimes.

De les cotxeres dels tramvies havien sortit alguns cotxes amb vari operaris per a procedir a l'arranjament dels desperfectes de les línies aèries. Alguns grups armats s'hi oposaren, inclòs arribant a emprar la violència, disparant les armes i llençant bombes de mà. Per tant, no pogueren ésser reparades les avaries, el que feu que el servei de tramvies no es pogués reemprendre.

Tampoc circularen autobusos i taxis.

TOPADES VIOLENTES

Uns grups en sa majoria formats per joves, intentaren ahir al matí emprendre una ofensiva contra determinats centres polítics situats a la entrada de la Rambla de Catalunya i carrer de Cort. L'atac fou refusat i es corregueren cap a la Plaça de la Universitat. En aquest lloc es produí una topada molt violenta entre els citats grups i els que guardaven el Casal d'Esquerra Republicana de Catalunya del districte VI (Estat Català), situat en dita plaça. La lluita durà prop d'uns tres quarts d'hora essent nodrid el foc de fusell i pistola i el llançament de bombes.

Els que defensaven el Casal d'Esquerra abandonaren a la fi i després d'una dura lluita llur posició. Els atacants penetraren en el local i substituïren la bandera que onejava en el balcó, per la de la seva organització. Del xoc resultaren uns quinze ferits, dos dels quals moriren.

Més tard altres elements, potser guats pels que havien abandonat el local, intentaren recuperar aquest. Efectivament, el local tornà ésser recuperat, solament per unes hores, doncs més tard es reproduí la lluita i era abandonat pels seus antics ocupants.

ALTRES SUCESSOS DE LA JORNADA

Des d'un automòbil que avançava per la Via Durruti, procedent del port en arribar a la cantonada del carrer de Pau Iglesias, es feren variis dispar contra els que guardaven els caps de carrer. Aquests repel·liren l'agressió, amb nodrid foc de fusell. Dels dispar resultaren morts tres dels ocupants del vehicle i ferits altres dos. Aturat el cotxe es veié que aquest portava una inscripció que deia: "Patrolles de Control. Seguretat Interior". Reconegudes les víctimes d'aquesta topada per part dels agents de l'autoritat, es sospità que els ocupaven el cotxe no pertanyessin a les patrulles de control, i fossin elements que, emparant-se amb la inscripció del cotxe intentaven provocar una nova perturbació.

Un altre fet que demostra la infiltració d'elements perturbadors és el següent: un grup intentà ahir assaltar una xarcuteria del carrer de Lauria, propera a la Plaça de Ferrer Guàrdia. Forces de Seguretat s'hi oposaren a dit assalt, entaulant-se un tiroteig. Un dels guàrdies, arrossegant-se pel sòl, avançà contra el grup sense deixar de disparar el seu fusell, fins que uan bala dels agressors el ferí tan greument que no trigué a morir.

Immediatament després d'aquest assalt, des dels terrats de la Plaça de Ferrer Guàrdia es llançaren bombes de mà contra els guàrdies que ocupaven dita plaça, els quals repel·liren l'agressió amb foc de fusell. D'aquest succés resultaren dos agents de Policia ferits.

DETENCIONS

Al carrer de Cort foren detinguts cinc individus que viatjaven en un automòbil, havent-los estat trobats amb bombes de mà.

Per idèntic motiu foren detinguts des dues dones a la Plaça de la República.

El nombre de detinguts existents en els calabossos de la Comissaria General d'Ordre Públic arriba a seixanta.

Pro de les nou del matí hi hagué alguna alarma prop de la Plaça de la República a causa d'haver estat trobats els Moços d'Esquadra de servei en el lloc a tres individus que semblava portaven el propòsit de llançar bombes de mà. Detinguts els individus en qüestió, renascut la tranquil·litat.

Els detinguts foren portats a l'edifici de la Generalitat.

CORONEL DE LA G. N. R. FERRE

El coronel de la G. N. R. Ferrer resultà greument ferit abans d'arribar a la tarda, quan es dirigia a la Comissaria d'Ordre Públic, per mans del Govern de la República, per a ser se càrrec de les funcions de l'Ordre públic a Catalunya. L'agressió produí un grup que li feu variis dispar.

A Sabadell la normalitat no s'interrompé en cap moment. — Una nota de la P. O. U. M. sabadellenca en relació als fets de Barcelona

Barcelona, 7. — Segons ens comunica el nostre corresponçal a Sabadell, en dita ciutat l'ordre no ha estat perturbat en el més mínim. Normalment s'ha treballat i no es té notícia de cap incident digne d'ésser anotat.

El Comitè local del Partit Obrer d'Unificació Marxista de l'esmentada ciutat ha publicat una fulla, que ha estat profusament distribuïda, en la qual amb el títol de "Prou sang", s'expressa la més enèrgica condemna dels fets ocorreguts a Barcelona i s'invoca al proletariat perquè posi totes les seves energies i la seva alta responsabilitat al servei de la lluita antifeixista i del triomf als fronts d'Aragó.

El manifest acaba amb les següents paraules: "Considerem aquest moviment un "putsch" sense perspectives profundament impopular, i considerem també que l'única sortida de l'actual situació, no pot ésser altra que una rectificació d'errors i de procediments amb mires a una aliança efectiva i sincera de totes les organitzacions que coincideixen a acceptar la causa del socialisme. Ens resistim a deixar-nos portar a una lluita entre germans de classe, i des d'aquest moment no fem solidaris de qualsevol altra posició que pogués adoptar el nostre partit o una secció del mateix."

La tasca del Consell de Sanitat de Guerra ha estat admirable

Barcelona, 7. — Ha constituït una destacada nota humanitària en els trágics successos desenrotllats a Barcelona, l'abnegada actitud dels serveis d'ambulàncies i transports sanitaris del Consell de Sanitat de Guerra.

Des del començament dels aconeximents, la Secció d'Ambulàncies i evacuació de ferits del Consell de Sanitat de Guerra anà verificant una labor d'assistència i transport de ferits ininterrompuda i eficaç. Sota el foc de les metralladores, arriasant contínuament llurs vides, els sanitaris pertanyents als equips mòbils del Consell de Sanitat de Guerra desempeyaren llur comesa.

De tots els extrems de Barcelona arribaven les crides telefòniques i els avisos en demanda d'ambulàncies a C. S. G., els membres del qual es trobaven en guàrdia permanent, solucionant els múltiples problemes sanitaris que anaven presentant-se.

Aquestes ambulàncies han donat en tot moment la nota de pau i humanitat en el fragor de la contesa, oblidant la seva seguretat personal en ares al sagrat interès dels caiguts.

DELS ESCRITS PUBLICATS A "L'AUTONOMISTA" EN SÓN RESPONSABLES LLURS AUTORS

COMPTOIR DE CHANGE & LOTERIES

(CANVI DE MONEDES I LOTERIES)

Gerent: Francesc Puigoriol Auguet
CERBÈRE

PASSEIG SADI CARNOT, 2 — TELÉFON, 2

SUCURSALS EN DIFERENTS PUNTS DE FRANÇA

Troba res en dicat

Barcelona, 7. Es veié obligat del Sindicat de callat al carrer del passatge de pens sembla, agressions des Els practicar foren requisats, diversos homes de què partits pels gu

Com públic tots m

Barcelona, 7. ser sempre q una manera v nta de què aqu xici amb l'apacios", hi ha gament elem propaguen ru Molts dels ti

Un altre ru mateixa mala haren estat as confecciona l' Solidaridad O chaven produ importància t. L'ocorreg local on estan lers, a darrera d'urar una car condiren uns in pai per l'actiu re-se produït que es creuar els que pres a davant l'es perllongà d'ida la confus as i altres se és a més.

La C. adre

Barcelona, 7. l'acions Loc C. N. T. i de rat, per mitjà treballadora. "Els Comitè N. T. i U. G. d'aquesta nota tes els treba torporin, sens Una vegada aliats d'amb recomanant-lo indicacions qu Comitès de le ables. Sabem pertorbadors calitzar la tor adana. A que d'presa que el constàncies a

Bosch N TISIÓLOG D COMAR

CONSULTA: U 11 a 1 del Plaça de l'O

Trobada d'armes i queviures en el local d'un Sindicat

Barcelona, 7. — La força pública es veié obligada a irrompre al local del Sindicat del Ram de la Pell...

Com sempre que l'ordre públic és pertorbat, els rumors falsos circulen en tots moments

Barcelona, 7. — Com acostuma succeir sempre que l'ordre és pertorbat d'una manera violenta, la intenció mai...

MADRID

La situació dels rebels assetjats a la Ciutat Universitària, es fa a cada moment més crítica

Madrid, 7. — Cada dia es fa més desesperada la situació dels rebels assetjats a la Ciutat Universitària...

Nota del Comitè Nacional de la C. N. T.

València, 7. — El secretari general del Comitè Nacional de la C. N. T. ha facilitat el següent document:

La C. N. T. i la U. G. T. adrecen una altra nota a tots els treballadors

Barcelona, 7. — Novament les Federacions Locals de Sindicats de la C. N. T. i de la U. G. T., s'han adreçat per mitjà d'una nota, a la classe treballadora...

brar la confiança que li permeti aixafar definitivament el feixisme."

Comentaris dels periòdics madrilenys sobre els tràgics fets de Barcelona

Madrid, 7. — Tota la Premsa del matí comenta i censura durament els successos que vénen ocorregut a Barcelona produïts per l'activitat d'elements enemics del règim...

García Oliver i Peiró s'entrevistaren amb el ministre de la Governació

València, 7. — Procedent de Barcelona ha arribat a València el ministre de Justícia, García Oliver, el qual s'ha entrevistat tot seguit amb el camarada Galarza.

Elogis al general Pozas

Madrid, 7. — Els diaris en donar compte del nomenament del general Pozas com a cap de les forces armades de Catalunya i de l'Exèrcit de l'Est elogien al coratjós soldat de la República i li desitgen obtingui tota classe de triomfs.

Comunicat de guerra

Madrid, 7. — Comunicat de guerra facilitat pel Gabinet d'Informació del Ministeri de la Guerra:

Exèrcit del Centre: A la matinada d'avui durant hora i mitja es lluità amb gran intensitat pel Pont de Francescos, rebutjant-se a l'enemic i causant-li gran nombre de baixes.

Pel front de Guadalajara, en un audaç cop de mà realitzat per una patrulla de tropes lleials, es feren presoners a dos oficials i dos soldats facciosos.

A la resta dels fronts d'aquest Exèrcit, foc de fusell, metralladora i canó.

La nostra aviació bombardejà l'estació de Sigüenza, amb resultats positius.

Durant la nit passada i dia d'avui es passaren a les nostres files vint-i-sis soldats evadits del camp facciós.

Exèrcit de l'Est. — Sense novetats importants a consignar en tots els fronts d'aquest Exèrcit. Es presentaren a les nostres files alguns soldats falangistes amb armament.

Exèrcit del Nord. — Euzkadi: Per tot el front de Guipúscoa les tropes lleials castigaren l'enemic, especialment amb foc d'artilleria que baté amb eficàcia les posicions de les tropes faccioses i carretera que a elles afueixen.

L'aviació enemiga bombardejà algunes de les nostres posicions sense causar baixes.

Santander. — Continua l'atac de les tropes republicanes ocupant-se totalment el poble d'Espinosa de Brias. S'agafaren a l'enemic setanta presoners i abundant botí de guerra entre el qual figuren 90 fusells, tres fusells

metralladores, dues metralladores, una d'elles antiaèria i gran quantitat de municions i queviures. Es rebutjà amb gran energia un contraatac causant a les tropes faccioses bastants baixes vistes.

L'artilleria republicana baté amb eficàcia Cilleramel Bricias, que està essent evacuat per l'enemic.

Astúries. — A Oviedo, duel d'artilleria, batent-se amb èxit l'edifici de les Adoratrius i posicions enemigues d'aquest sector. Es passaren a les nostres files alguns soldats del camp facciós.

Exèrcit del Sud. — Un intent d'atac enemic pel front sud d'Almeria, fou fàcilment rebutjat per les tropes de la República.

A la resta dels fronts, res de nou.

L'aviació lleial ha destruït pont, que deixa incomunicada Saragossa amb la població de Zuera

València, 7. — Ministeri de Marina i Aire. Comunicat de les onze del matí:

Avions del sector de Catalunya realitzaren anit un bombardeig sobre posicions enemigues de Saragossa. Una de les bombes llançades destruï un pont, deixant a Saragossa incomunicada amb Zuera. El bombardeig fou de gran eficàcia.

El proveïment de blat està assegurat

València, 7. — El ministre d'Agricultura ha facilitat una nota en la qual es diu per a general coneixement que ja es compta amb existències de blat suficients per normalitzar el proveïment total del veïnat en tot el territori de la República. No obstant, com que podria registrar-se algun retard en el transport marítim, es recomana que es subministri el blat amb la major cura en el rendiment i en la distribució.

ESTRANGER

Anglaterra es preocupa pels successos ocorreguts a Barcelona

Londres, 7. — S'acaba d'informar que l'Almirallat britànic ha ordenat que salpin en direcció a Barcelona, per a reforçar la força naval anglesa en aquest port, un contratorpediner i el creuer de 4.850 tones "Despath", que porta una tripulació de 462 homes i va armat amb 6 canons de 152 mm., 3 de 102 mm., antiaeris; 16 peces lleugeres, i 12 tubs llançatorpedes de 533 mil.limetres.

França també demostra les mateixes preocupacions d'Anglaterra

París, 7. — L'almirall Geoffrey ha estat al Quai d'Orsay, tractant sobre la situació a Barcelona i sobre la tramesa d'algun vaixell de guerra a la capital catalana.

El dirigible alemany "Hindenburg" ha sofert un greu sinistre

Nova York, 7. — Es té notícia que el transatlàntic alemany "Hindenburg" ha sofert un greu sinistre. Es careix de detalls, però hom assegura que s'ha produït l'explosió de l'aeronau.

A conseqüència d'una explosió, el dirigible més gran del món s'ha incendiat totalment

Nova York, 7. — Confirment de Lakehurst la pèrdua de l'"Hindenburg". La catàstrofe ha ocorregut a un quart de vuit de la tarda, hora local.

El dirigible arribà a Nova York amb dotze hores de retard. A primeres hores de la tarda evolucionà diverses vegades sobre Nova York, abans de dirigir-se a la base de Lakehurst. Aquesta nit el dirigible havia de retornar a Europa.

El sinistre s'ha produït en el moment en què l'aeronau es dirigia al post d'amarratge. De sobte s'ha sentit una terrible explosió i el dirigible ha quedat embolcallat en flames. Als pocs segons la colossal aeronau s'estabellava

va contra el sol, produint una freixa espantosa.

A dos quarts de vuit les restes de l'"Hindenburg" encara cremaven.

S'han organitzat els corresponents serveis de socors, però tot intent resultava inútil, puix era impossible apropar-se a l'enorme massa encesa.

A bord del dirigible hi anaven trenta-cinc passatgers i seixanta-un tripulants. Es desconeix el nombre de víctimes, però pot assegurar-se que tres dels tripulants han resultat salvats.

L'"Hindenburg" acabava de realitzar el seu vint-i-un viatge a Amèrica.

El dirigible havia estat carregat amb hidrògen per quan la Companyia Zeppelin no havia pogut procurar-se gas helio suficient.

Era el primer viatge que efectuava el dirigible al comandament del capità Pruss.

NOTÍCIES

Les notícies que tenim, de Girona i de les comarques, són completament satisfactòries. L'ordre públic no s'ha alterat en cap lloc. Els Ajuntaments de les comarques, les sindicals i els partits polítics, tots s'han manifestat en favor dels Governos de la República i de la Generalitat.

Algunes brigades han traslladat uns sacs de sorra d'un costat a l'altre, posant-ne alguns a les boques dels carrers d'Albareda i Rambla Verdaguera, sense que ningú s'expliqui el per què d'aquestes precaucions, puix que res fa preveure cap atac ni menys cap combat.

De les carrers de la ciutat s'han retirat moltes patrulles de milicians armats, la qual cosa ha servit per donar una nota de bon sentit.

Les notícies de Barcelona són satisfactòries cada vegada més, puix que també es va restablir la tranquil·litat.

Contribuiu a la nostra tasca, fent-vos soci de PRO-INFANCIA OBRERA Carretera de Barcelona, 21, Telèfon número 613.

Avis de la Conselleria Municipal de Finances:

VIVENDA

Es fa públic que la recaptació dels lloguers d'estatges i locals municipals en la demarcació d'aquesta ciutat, s'efectuarà a començar el dia 5 del maig corrent, fins el 15 del mateix, de les 10 del matí i de les 4 a les 6 de la tarda, en les Oficines instal·lades en la Casa Comunal.

S'adverteix al públic que a l'efectuar el pagament del lloguer d'estatge se li lliuraran els tiquets de racionament del pa corresponent al mes de juny que s'apropa, per la qual cosa hauran d'exhibir la tarja vermella de la que es troben en possessió.

També es complau aquesta Conselleria en fer públic que des del mes de març passat es deixarà de percebre, per recents acords del Comitè Permanent l'impost transitori que gravava el lloguer d'estatge.

Girona 3 de maig del 1937.

El Conseller Municipal de Finances, J. VERDAGUER.

No regategis una moneda a una institució que vetlla desinteressadament per tots els ciutadans. No deixis d'ajudar a la CREU ROJA.

El company Joaquim Alcalde, Veterinari i Jefe Municipal ha donat d'alta d'observació a que es trobaven sotmesos per no presentar cap símptoma anormal tres gossos un que pertany a Manuel Alcoverro que mossogà a Ramon Rudi, un altre de Manuel Montero que mossogà a Anton Rubio i un altre de Dolors Franquesa que havia mossogat a Emília Berdaguer, respectivament.

Els nens Josep M. Sánchez i Josep Valentí fan a mans de l'Alcaldia una clau trobada a la via pública.

En el terme de Pla de Ter, he recollit una cabra que entregaré a qui acredití ésser el seu vertader propietari. Raó: Hortes, 5.

Penja que la CREU ROJA no és subvencionada per cap entitat oficial. A Ràdio Girona i a l'antiga Casa Carles esperen el teu donatiu.

Bosch Masgrau J.M. METGE. FISIÓLOG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES. MEDICINA GENERAL MALALTIES DEL COR I PULMONS. CONSULTA: De 11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda. Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA TELÈFON. 251

J. Martí Genís METGE. Es complau en assabentar al públic que ha traslladat el seu consultori a la Plaça Didac Tarradell (abans Marqués de Camps, 10, 1.er - bis. GIRONA. Hores de Consulta: Tarda, de 4 a 6. Dissabtes: De 11 a 2 i de 4 a 6.

